

JANÁČKŮV EXPRES

**Občasník
základní školy
Janáčkově náměstí Krnov**

**INTERVIEW
S PANÍ UČITELKOU
PETROU KOŘISTKOVOU**

**INTERVIEW
S PANÍ UČITELKOU
LEONOU KOPCOVOU**

**STŘÍPKY Z PRAHY
V KŮŽI SPARTĀNA...**

Umělecké pozdravy žáků třetího,
pátého a osmého ročníku

**Z NAŠÍ LITERÁRNÍ DÍLNY...
„Šimpanz a já“, „Divnotvoři“**

**KAHOOT MEISTERSCHAFT?
– NA, KLAR!**

**DEVĀČÁCI SE LOUČÍ
ANEŽ
CO MI ŠKOLA DALA,
A CO MI VZALA**

**ROČNÍK 15.
ČÍSLO 4.**

Janáčkův
EXPRES

MOTTO
tohoto
čísla
Janáčkova expresu

„Budiž srdce šťastné, nebo trpící,
vždy potřebuje ještě jedno k sobě.“

Božena Němcová

Janáčkův expres – občasník Základní školy
Janáčkovo náměstí 17 Krnov

Vydává: Základní škola Krnov, Janáčkovo náměstí 17,
okres Bruntál, příspěvková organizace

Redakce: Eli, Meli, Niki, Domča, Michal, Julie, Jakub, Bára,
Denisa, Kája, Eli, Alex, Sam, Táďa.

Vedoucí redakce: Mgr. Kamila Lukszová

www.janackovavlna@gmail.com

Interview s ...

... naší paní učitelkou

Petrou Kořistkovou

---

1. Paní učitelko, prozradte nám, jak dlouho působíte na naší škole?

Na naší škole působím čtvrtým rokem. Nastoupila jsem v roce 2019, na konci školního roku.

2. Které předměty vyučujete?

Vyučuji všechny předměty na 1. stupni.

3. Co se Vám na Vaší práci ve škole nejvíce líbí?

Mám ráda práci s dětmi. Jejich energii, radost, bezprostřednost. Podle jejich reakce ihned poznáte, jestli je učení baví, nebo nebaví. Jak se zlepšují, posouvají dopředu. Co všechno dokážou. Ráda se s dětmi směji, baví mě klást jim otázky.

4. Čím jste se chtěla stát, když jste byla ještě malá?

Možná nebudu až tolik originální - líbila se mi práce paní učitelky už od malička. Měla jsem štěstí na bezvadnou paní učitelku Javorníkovou, která mě učila na 1. stupni. Byla milá, ale přísná, vtipná a zábavná. Každou hodinu začínala hrou na housle a my, děti, jsme zpívaly. Tak se mi vryla pod kůži, že na ni vzpomínám dodnes. Už si nepamatuji na detaily, avšak vím, že jsem ji jako osobnost měla velmi ráda.

5. Který vyučovací předmět patřil/patří k Vaším oblíbeným a proč?

K mým oblíbeným předmětům vždy patřil tělocvik, měla jsem ráda také matematiku, jazyk český a přírodopis. Když nad tím tak přemýšlím, opět se vše odvíjí od samotného přístupu učitele. Pokud byl učitel fajn, zábavný, spravedlivý a snažil se nám udělat výuku zajímavou, oblíbila jsem si i jeho předmět.

6. Které učivo máte nejraději?

Nemám oblíbené a neoblíbené učivo. Pokud se učební látka zpracuje tak, aby děti bavila a viděly v učení smysl, je každé učivo zajímavé. Ať jsou to v přírodovědě rostliny či živočichové nebo v jazyce českém kupříkladu vyjmenovaná slova.

7. Jakou barvu máte ráda? Jaká je Vaše oblíbená květina, strom?

Mám nejraději červenou - tu ráda nosím, dodává mi energii. Ale taky kougám po zelené nebo tyrkysové. Na mé zahradě najdete samé červené a růžové květy. Miluji barvy a snažím se jimi obklopot. Stromy obdivuji, ale nemám zde svého oblíbence. Co se týče keřů, miluji magnólii.

8. Co děláte ráda ve svém volném čase?

Ve svém volném čase ráda sportuji. Hraji od 17 let volejbal, s radostí si zajdu zacvičit, zahrát si florbal. Mezi mé záliby patří čtení knih a má zahrada, kterou zbožňuji hlavně na jaře.

9. Co Vás vždy rozesměje?

Vždy mě potěší a rozesměje dobrý vtíp.

10. Co nemáte ráda?

Nemám ráda zlobu, chamtivost a škodolibost.

11. Co Vás v poslední době nejvíce překvapilo?

Tak to je těžká otázka. Co se týká rodiny, překvapil mě v poslední době můj syn Matěj, hodně na sobě v letošním roce zapracoval. Co se týká školy, překvapují mě často mé děti ze 4. B., a to především v dílně psaní, co všechno dokážou popsat a vymyslet... A také to, jak umí ocenit druhé.

12. V co věříte? Čemu fandíte?

Věřím, že všechno, co se v životě děje, má svůj smysl a posouvá nás to kupředu.

13. Co byste vzkázala čtenářům Janáčkova expresu?

Ať mají sny a věří, že se jim je podaří splnit. Ať se radují z maličkostí a více se smějí.

Děkujeme mnohokrát paní učitelce Petře Kořistkové za interview a přejeme jí ze srdce mnoho štěstí, zdraví, spokojenosti a úspěchů v osobním i profesním životě.

Pro Janáčkův expres připravila R. R.
Zdroj obrázků: <https://pixabay.com>

Z našeho literárního okénka... „Skupinové příběhy“

Černá kočka aneb Děsivé setkání

Podle Elišky T., Martina K., Lukáše L. a Michala F.

Včera jsem viděl černou kočku. Bylo to zvláštní setkání. Koček jsem už v životě spatřil mnoho, ale to včerejší setkání, to bylo hodně divné.

Kočka si mě všimla a vběhla přede mnou jaksi naschvál do tmavého domu. Šel jsem za ní, poněvadž jsem měl pocit, že to tak má být. Zdálo se, že se v domě kočka vyzná, jako by místnosti znala celé roky. Provedla mě pomalu celým domem. Přiznám se, že jsem měl trochu strach, dům vypadal děsivě. Představte si ponuré místnosti, kolem pavučiny, prach, skříně, které již roky nikdo neotvíral, na stole nádoby, ze kterého už dlouho nikdo nejedl. Jako by se vše zastavilo v čase. Jsem tu jen já a kočka.

Moje tajemná průvodkyně se náhle posadila do rohu jedné zadní místnosti. Všiml jsem si, že pod oknem stojí stará okovaná bedna. Dlouho jsem váhal, jestli ji mám otevřít. Konečně jsem se osmělil. Probírám se starým haraburdím. Prohlížím věci, přehrabuji a tu najednou... Kočka stojí vedle mě. Kouká na mě. Zdá se mi, že mi chce něco říct. Skláním se k ní a hladím ji po hřbetě. Ale co to? Jí se to nelíbí! „Tak, co tedy chceš?“, pomyslel jsem si.

Najednou mě škrábla a tu vidím, že se v místnosti objevily další kočky, všechny černé. Hned se mi hlavou honí různé myšlenky. Blíží se ke mně. Rozhoduji se opustit toto nehostinné místo. Utíkám pryč. Přímo prchám. Domů...

„Pipííipíííip“, hlásí ráno můj budík a já ho v tuto chvíli považuji za svého nejlepšího přítele.

Divnotvoři

Podle Markéty B., Karolíny T., Julie L., Jakuba Ch.

O prázdninách jsem se vydal na opuštěný ostrov. Lákal mě už dávno a letos jsem měl konečně finanční prostředky, abych mohl podniknout svou dobrodružnou výpravu za poznáním. Předem by mě nenapadlo, co zažiju a o čem vám budu vyprávět. Tak tedy, poslouchejte.

Hned po příjezdu na ostrov jsem spatřil podivného tvora. Byl to zajímavý živočich, který se zde nazývá kolisosaurus. Jedná se o neobvyklé, ale zcela neškodné zvíře. Přemýšlel jsem, co umí a jak by mohlo být užitečné. Rozhodl jsem se udělat si z liján provazy a kolisosaura si osedlat. A ono to šlo! Projíždím se tak po ostrově, dívám se kolem a vůbec jsem zpočátku nezaznamenal, že se k nám přidávají jiní kolisosauři a další, pro mě neznámí tvorové. Začal jsem mít obavu, vypadali totiž divně, čehož jsem si dříve nevšiml. A co je divné, může být i nebezpečné. Mýlil jsem se. Nakonec jsem

odhalil, že se tito živočichové na ostrově prostě nudí a jsou rádi za jakoukoli společnost. Projížďka jim prospěla. A mně taky! Uvidím, možná se na ostrově usadím natrvalo.

Mor

Podle Petra Z. a Tadeáše Z.

Byl jsem pracovně vyslán do francouzského města, kde se šíří smrtelná nemoc, mor. Lidé tady stále žijí, i když trochu jinak. Nemoc se rychle šíří a já se s tím pokusím něco udělat. Doufám, že se nenakazím dřív, než vynaleznu lék na tuto strašlivou nemoc. Nějaké léky jsem si s sebou přivezl, zkusil jsem jimi lidi léčit, ale je to beznadějně. Měl bych co nejrychleji přijít na to, proč se nakažení chovají agresivně a koušou...

Rozhodl jsem se na pár dní opustit toto nehostinné místo a navštívit svého kamaráda Louise v přímořské rybářské vesničce. Tady se usadím, vybuduji si laboratoř a budu mít klid na vyvíjení léku.

Doufám, držte mi pěsti.

Šimpanz a já

Podle Julie L., Karolíny T., Markéty B., Jakuba Ch.

Byla jsem vyslána na misi. Mým úkolem je zachránit svět. Mám s sebou svého parťáka, kočku Freda. Budeme nejprve objevovat ostrov Barbados. A pomáhat, kde se dá, s čím se dá.

Krátce po našem příjezdu Fred zmizel. Měla jsem podezření, že v tom má prsty podivný domorodec, který mě od mého příjezdu pozoroval. „Kde jen může můj Fred být?“ ptala jsem se sama sebe a hodně jsem se trápila. Fred byl totiž celý můj život. Zachovám klid, zabydlím se a zkusím prozkoumat okolí, protože už musím začít být konečně užitečná. A pracovat na tom, proč jsem sem vlastně přijela.

Všimla jsem si, že je místní řeka hodně znečištěná. Během pár dní jsem z horního úseku vytahala všechny odpadky. Přidal se ke mně malý šimpanz. Nejprve se díval, ale brzy pochopil, co má dělat a za chvíli mu to šlo. Dala jsem mu jméno Malý Zizi, protože vydával podivný zvuk, který zněl asi takto: „Zzzizizi“. A tak jsme spolu komunikovali. Já jsem mu líčila, jak zachraňujeme svět, on mi odpovídal po svém: „Zzzizizi.“

Nastal čas se poohlédnout po Fredovi. Malý Zizi mě při pátrání doprovázel. Napadlo mě prohledat krabice na lodi v jednom z místních přístavů. A přece. V jedné z krabic v kleci jsme s Malým Zizim našli Freda. Byl unavený a hladový, ale šťastný, že je opět mezi svými. Naše mise může pokračovat...

Pro Janáčkův expres připravili žáci 7. A
Zdroj obrázku: pixabay.com

S

trípky
z Prahy

Pro Janáčkův expres
připravil Richard
Soušek, 8. C

... a jak praví klasik:
„Komisaři, díky, ta Vaše
Praha, ta mě vzala...ty
velebné paláce, ty staleté
chrámy, člověk zrovna cítí
dech dějin...“

P-outavá
R-mantická
A-ndělská
H-onosná
A-ktuální

O-K-O-U-Z-L-U-J-E

**„HNÍZDO“
MAKSIM OKSENIUK**

**„VĚNEČEK“
EVA STOLKOVÁ**

**„LPAČ SNŮ“
ADÉLKA HANDLÍŘOVÁ
ELIŠKA BEZDĚKOVÁ
ELIŠKA CHUDYCKÁ
EMA KRUPOVÁ**

**Umělecké pozdravy žáků
třídy 5. A připravila paní učitelka
Leona Kopicová**

**„DOMEČEK PRO ČLOVÍČKA“
DOROTKA HELLEROVÁ
NIKOLKA BRANDYSOVÁ
SAŠA CABADAJOVÁ
ELENKA URBANOVÁ**

MADE BY GABRIELA

I n t e r v i e w s ...

... naší paní učitelkou

Mgr. Leonou Kopcovou

1. Paní učitelko, prozradte nám, jak dlouho působíte na naší škole?

Na vaší škole jsem začala učit tento školní rok v září.
Teď, na konci června, tedy zakončím školní rok.

2. Které předměty vyučujete?

Vyučuji hudební výchovu, tělocvik a český jazyk ukrajinské děti na prvním stupni,
věnuji se také výtvarné výchově ve starších ročnících.

3. Co se Vám na Vaší práci ve škole nejvíce líbí?

Dělá mi radost, když se děti pro práci v hodinách nadchnou a já vidím, že je práce baví, že rády tvoří. Jakmile se stane, že jim musím připomenout, že začala přestávka, vím, že je práce skutečně „chytla“, a to je pro mě velká odměna.

4. Kterou učební látku ve Vašem oboru máte nejraději?

Hodně mě baví matematika a počítání. Konkrétně asi zlomky, rovnice, procenta...
Je toho celkem dost.

5. Čím jste chtěla být, když jste byla ještě malá?

Už je to dávno :-), ale pamatuji si, že jsem chtěla být archeoložkou, herečkou. Když jsem byla starší, toužila jsem být divadelní režisérkou. Na archeologii mě fascinovalo, že tam stále něco nového objevujete a kopete v zemi. :-)

6. Který vyučovací předmět patřil k Vaším oblíbeným a proč?

Do 5. třídy jsem milovala dějepis, bavil mě také hodně český jazyk. Dost jsem sportovala. A protože mi to šlo, bavila mě i tělesná výchova.

7. Které učivo máte nejraději?

Nejraději mám to, co děti zaujme, dále takové učivo, kterému dobře rozumím a umím ho vysvětlit. Ráda učím český jazyk, čtení a literaturu i hudební výchovu.

8. Co děláte ráda ve svém volném čase? Jaké knihy čtete?

Volného času mám pomálu, ale vždycky si udělám čas na čtení. Ráda si zahraji na klavír a podívám se na dobrou detektivku. Pravidelně také posiluji.

9. Jaká barva patří k Vaším oblíbeným? Co ráda jíte? Kterou květinu a strom máte nejraději?

Mám hodně ráda blankytně modrou. Miluji kuře na paprice a bramborové placky. Mou oblíbenou květinou je růže, co se týče stromů, mám nejraději lípy.

10. Co Vás v poslední době nejvíce překvapilo?

Při běžecké štafetě Sněžka - Cvilín, jsem se nečekaně podívala do města Šumperku. Překvapilo mě, jak pěkné je centrum města. Mají tam naprosto úžasnou kavárnu, kde vaří skvělou kávu a připravují své vlastní dorty.

11. Rozčílí Vás někdy něco? Co nemáte ráda?

Nemám ráda přetvářku, prospěchářství a lež.

12. Co Vás vždy rozesměje?

Rozesměje mě můj přítel, ale také zvířata a malé děti.

13. V co věříte? Čemu fandíte? Co obdivujete?

Věřím v to, že je v každém člověku mnoho dobrého. Věřím v to, že není dobré dostat hned vše, po čem člověk touží. Fandím všem klukům a holkám, kteří dělají něco s nadšením a nenechají se odradit neúspěchem.

14. Co byste vzkázala čtenářům Janáčkovu expresu?

**Nejdříve bych chtěla poděkovat redaktorům Janáčkovu expresu za zajímavé dotazy a popřát jim mnoho úspěchů v další práci.
Čtenářům chci popřát, ať mají fantastické prázdniny – sluníčko, koupání, lenošení, nová přátelství ...
A ať se ze všech svých cest vždy vrátí domů ve zdraví a v pořádku.**

Děkujeme mnohokrát naší paní učitelce Leoně Kopicové
za interview a přejeme jí z celého srdce
mnoho pevného zdraví, štěstí a úspěchů v pracovním i osobním
životě.

Pro Janáčkův expres připravila R. R.
Zdroj obrázků: piwabay.com

Přejeme

všem překrásné prázdniny!

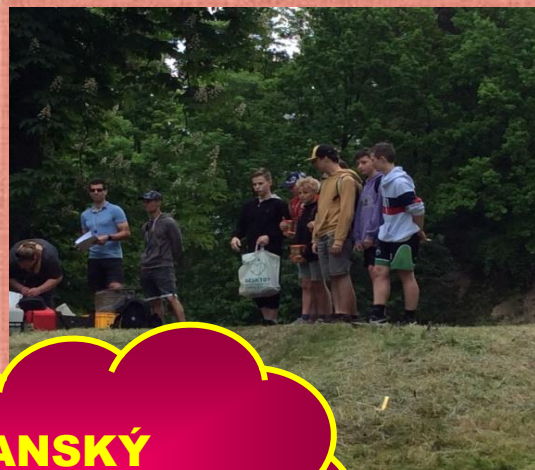
JSME HIFIČ! ŠKOLNÍ RÁDIO!

Dne 2. června 2023 jsme pořádali v roklí pod krnovským letištěm sportovní akci nazvanou SPARTÁNSKÝ DEN. Cílem tohoto sportovního klání bylo prověřit nejen rychlost, sílu a zdatnost každého z nás, ale především všestranného ducha a smysl po fair-play.

Čtěte dále...

Užijte si sluníčka, skvělé
prázdninové pohody,
načerpejte hodně sil,
a hlavně,
dávejte na sebe pozor!
Tak zase v září...
NA SHLEDANOU! BAJ, BAJ!

Pro Janáčkův expres R. R.
Foto: K. Lukszová

SPARŤANSKÝ DEN

KDY? 2. června 2023

KDE? V rokli pod letištěm

JAK? Spolu, naplno, bezpečně.

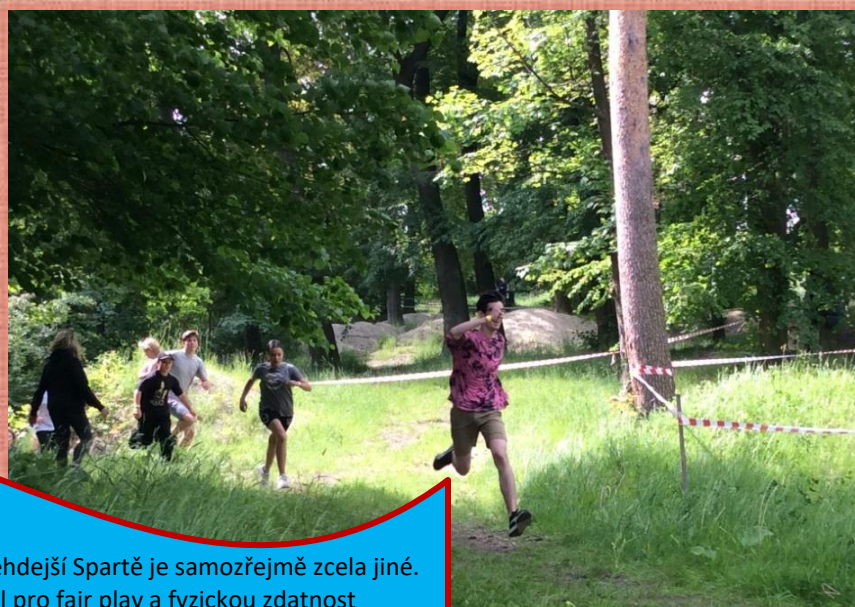

**SPOLUPRACUJEME!
SPORTUJEME!
POMÁHÁME SI!
OCEŇUJEME NEJEN
VÝKONY BĚŽCŮ, ALE
TAKÉ SMYSL PRO FAIR
PLAY**

S- portovně
P- řátelsky
A-ktivně
R- ozumně
„Ť“- takticky
A-sertivně
N-eúnavně

Dětství našich chlapců a chlapců v tehdejší Spartě je samozřejmě zcela jiné. Pěstovat však sportovního ducha, smysl pro fair play a fyzickou zdatnost neškodí ani v současnosti.

Původně se Sparta od ostatních řeckých městských států příliš nelišila, na proměnu si počkala až do roku 700 n. l. Spartský vzdělávací systém byl jedinečný v tom, že byl zcela zaměřen na přípravu města na boj. Celé Řecko obdivovalo spartskou vzdělanost a disciplínu.

Pro Janáčkův expres R. R.
Foto: Kamila Lukszová

D evátáci se loučí

Co mi škola dala a vzala

Alžběta Pořízková

Na dveře nám pomalu ale jistě klepe konec posledního školního roku na základní škole, ani se nenadějeme a bude červen. Já si to začínám uvědomovat. V myšlenkách se vracím zpět a říkám si, jak naivní jsme kdysi byli, když jsme si mysleli, že máme ještě dost času. Tehdy pro nás bylo nepředstavitelné, že to jako mávnutím proutku uteče. A teď jsme tady. Nabrali jsme spoustu zkušeností a znalostí a jsme připraveni posunout se zase o stupeň výš.

“Škola, základ života.” Tuto větu jsem slyšela mnohokrát. Od rodičů, prarodičů i učitelů. Nemám ji ráda, a přesto tolik znamená. Bývala jsem nedočkavá, asi jako všichni. Těšila jsem se, až jednou nastoupím do školy. Poprvé s novým pouzdrém plným ostrouhaných pastelek, čistou aktovkou, nyní s ošoupaným starým batohem. Dřív s nadšením, dnes z povinnosti. Změnilo se toho dost, ale pár věcí zůstalo. Třeba to, že mi každým rokem škola dávala hromadu zkušeností, radosti i smutku. Také mi věnovala několik kamarádů, na které nezapomenu. Poznala jsem píli, kterou musím vkládat do učení, abych uspěla, ale také strach z neúspěchu.

Naopak mi škola vzala část dětství. Řekla bych, že pro mě bylo zvláštní zvykat si na to, že musím prakticky celý den sedět v lavici a neběhat jen venku a hrát si s kamarády. To, že mi škola vzala čas, vynahradila zase tím, že mi dala vědomosti. Něco za něco. Vždyť vzdělání a znalosti, které mám, mi už nikdo nikdy nevezme.

Život bez malování si nedokážu představit

Adéla Kačurová

Jakou věc děláte ze srdce opravdu nejraději? Jaké jsou vaše záliby neboli hobby? Své koníčky si vybíráme už v dětství, jenže ne vždycky u nich zůstaneme. Někdo zbožňuje čtení knih, což není zrovna můj šálek kávy, jiný je nadšen sportováním, hudbou, prací se zvířaty či přírodou. Těch možností je spousta. Je tu však jedna aktivita, která tvoří důležitou část mého života, a tou je malování.

Malování se věnuji už odmalička, ale v posledních letech mě to nadchlo natolik, že se jím zabývám pravidelně. Vždy, když si potřebuji odpočinout nebo utéct od reality, zavřu se chvíli v pokoji a věnuji se pouze plátnu. Při tom poslouchám hudbu, na kterou mám zrovna chuť. Před pár lety jsem v zahraničí narazila na výtvarnou umělkyni původem z Číny, jež mě doučovala. Zaujala mě. Utěšovala mě její harmonie a pečlivost.

Obvykle vytvářím, co si zrovna vymyslím. Může to být něco, co je pro mě v životě důležité. Maluji nejen pro sebe, ale dokonce i pro ostatní, jako třeba dárek k narozeninám či pod stromeček k Vánocům.

Svůj první obraz jsem předala svému kamarádovi. Byl to namalovaný lev s hustou hřívou a barevným nádechem. Paní učitelka mě za to pochválila a zmínila, že si obraz chce nechat. Bohužel jsem jí ho darovat nemohla. Po návratu jsem výtvar věnovala kamarádovi, ten si ho vychvaloval. Ještě dodnes mu ta malba visí na stěně v pokoji.

Svou zálibu jsem společně se sestrou zdělila po naší babičce. Má sestra se též věnuje malování už od základní školy. Já jsem vždycky babičce záviděla její díla. Pořád malovala krajiny, které vždy vypadaly jako vyfocené. Jednou jsem ji pozorovala a hned se zamilovala.

Svou budoucnost v této věci vidím jasně. Nepřeji si však, aby to bylo moje povolání. Sice to mám ráda, ale žít s tím nechci. Přála bych si mít svůj vlastní ateliér v chaloupce na Slovensku. Místo, kde budu moct odložit svá díla a vystavit si je. Doma jich už mám několik desítek. Jak už jsem zmiňovala, každý má nějakou svou oblíbenou činnost. Ať už to je cokoliv, co činí člověka šťastným. Malování mi dodává pozitivní energii a dobrý pocit z toho, co dělám. Za sebe mohu říct, že si život bez něj nedokážu představit.

Jak jsem se učil česky

Kyryl Chumnyj

Nejprve jsem se musel učit pozdrav, protože když člověk někam přijde, musíte ho pozdravit. Nejdříve to nebylo lehké.

Když se mě na něco zeptali, a já tomu nerozuměl, pak jsem jen kývl hlavou. Česky jsem se postupně začal učit díky mému okolí, když na mě ostatní mluvili. Ale je to jednodušší, než se učit anglicky.

I když jsem některé předměty kolem sebe neuměl pojmenovat, víceméně jsem uměl mluvit. Ukázalo se, že čeština je hodně podobná ukrajinštině, takže bylo pro mě jednodušší se jí naučit. Zpočátku to bylo pro mě těžké, musel jsem se soustředit, abych lépe chápal, o čem kolem mě lidé mluví, ukázalo se, že čeština není tak těžká. A naštěstí jsou česká písmena podobná anglickým, takže se píšou snadno. Některá písmena mají háčky a čárky a je třeba je správně vyslovovat.

Myslím, že se česká slova čtou snadněji, protože se na rozdíl od anglických slov čtou přímo. V angličtině existují pravidla, jak správně slova číst. To například v ruštině jsou taková slova, která jsou napsaná jedním způsobem, a čtou se jinak. A abyste všechna tato slova správně přečetli, musíte se naučit pravidla.

S

trípky
ze scénářů
školního
rádia Hifič

V dnešním vysílání budeme trénovat naši BYSTROST a hledat ve skrývačkách názvy ZVÍŘAT. Hmm, to se těším.

Tak tedy poslouchejte! Najděte v následující větě název zvířete. Věta zní: /pomalu říkat/:

Maso bylo šťavnaté a voňavé. Opakují: Maso bylo šťavnaté a voňavé.

Už to mám! V této větě: Ma-so by-lo šťav-na-té a vo-ňa-vé .... je schovaný **SOB**!

Výborně! Věděla bys o sobovi nějakou zajímavost?

Zajímavost? Hmm, ano. Sob je jediný druh jelena, u kterého má parohy i samice, i když jsou o něco slabší, než je tomu u samců.

I-nspirativně

Pokračujeme další skrývačkou. Na mastný flek zabere i kapka pracího přípravku. Opakují: Na mastný flek zabere i kapka pracího přípravku.

Na mast-ný flek za-be-re i kap-ka pr-cí-ho pří-prav-ku.....Už to mám! V této větě je KAPR!

Prima!

Samozřejmě přidám i zajímavost. Věděli jste, odkud se kapři dostali do českých vod? Kapr obecný má své kořeny v Černém moři a v Aralském a Kaspickém jezeru. Odtud se několik druhů kaprů rozšířilo na východ do sibiřských a čínských řek a na západ do Dunaje. První v historii, kdo kapry choval v Evropě, byli Římané.

I-nteligentně

Č-estně

Připravila R. R.
Zdroj: pixabay.com,
motherclub.cz

H-umorně

KAHOOT

MEISTERSCHAFT IN DEUTSCH

Dne 20. června 2023 se utkali žáci devátého ročníku v německé soutěži KAHOOT MEISTERSCHAFT. Neváhali změřit si v němčině své „síly“ a zabojovat o to nejlepší umístění. Blahopřejeme ke skvělým výkonům a vítězům přejeme hodně zdatu v dalších soutěžích na střední škole. Ať se vám vše daří.

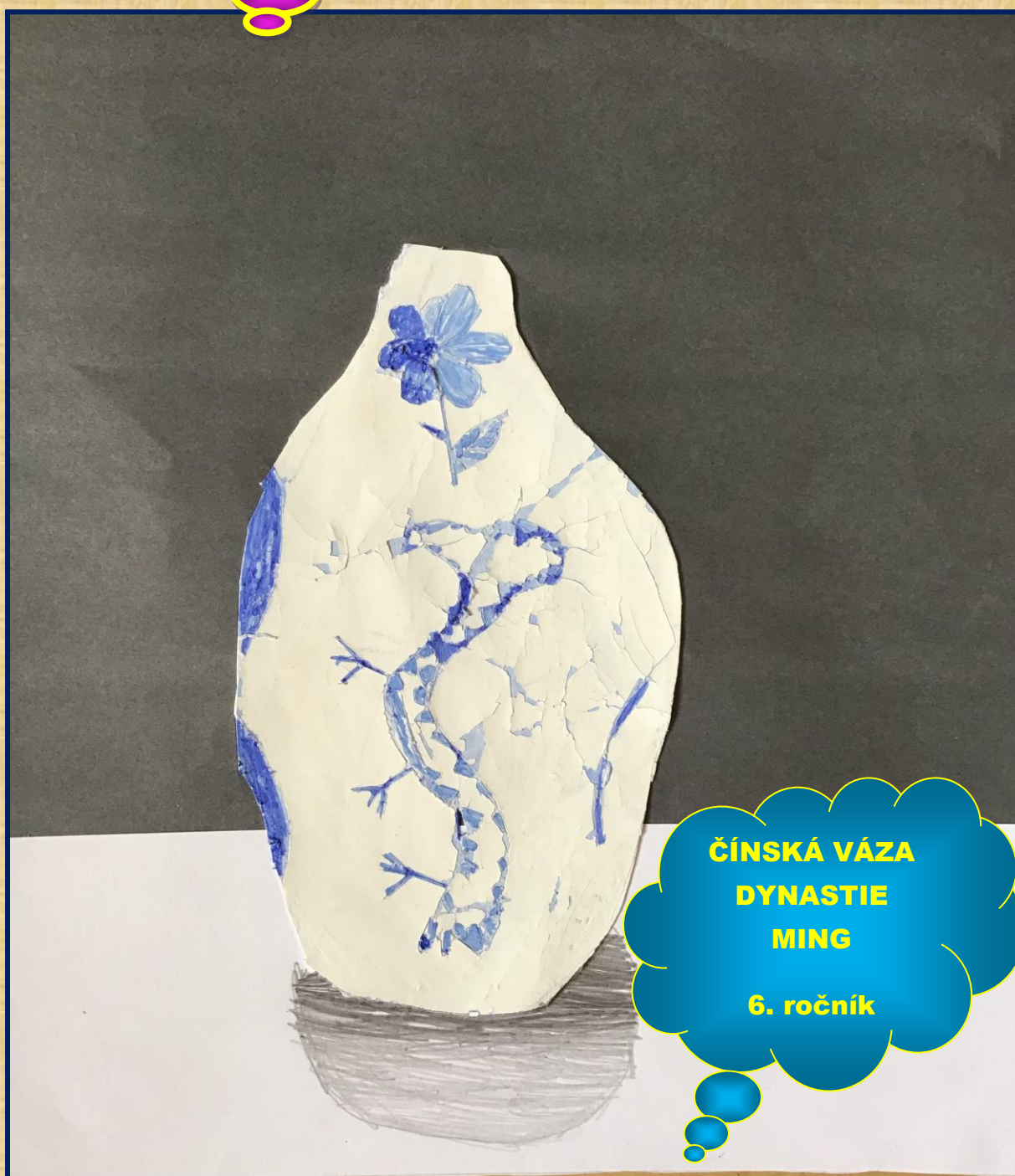
1. MÍSTO: ADAM PETLACH
2. MÍSTO: ADÉLA KAČUROVÁ
3. MÍSTO: KLAUDIE DIMITROVÁ

Pro Janáčkův expres věnuje paní učitelka Simona Sigmundová

**Umělecké
pozdravy
žáků I. a II. stupně**

***KRÁSA
DETAILU***

**ČÍNSKÁ VÁZA
DYNASTIE
MING
6. ročník**

**ZÁPLAVA
TULIPÁNY**

VÍT ŽÁČEK. 5. B

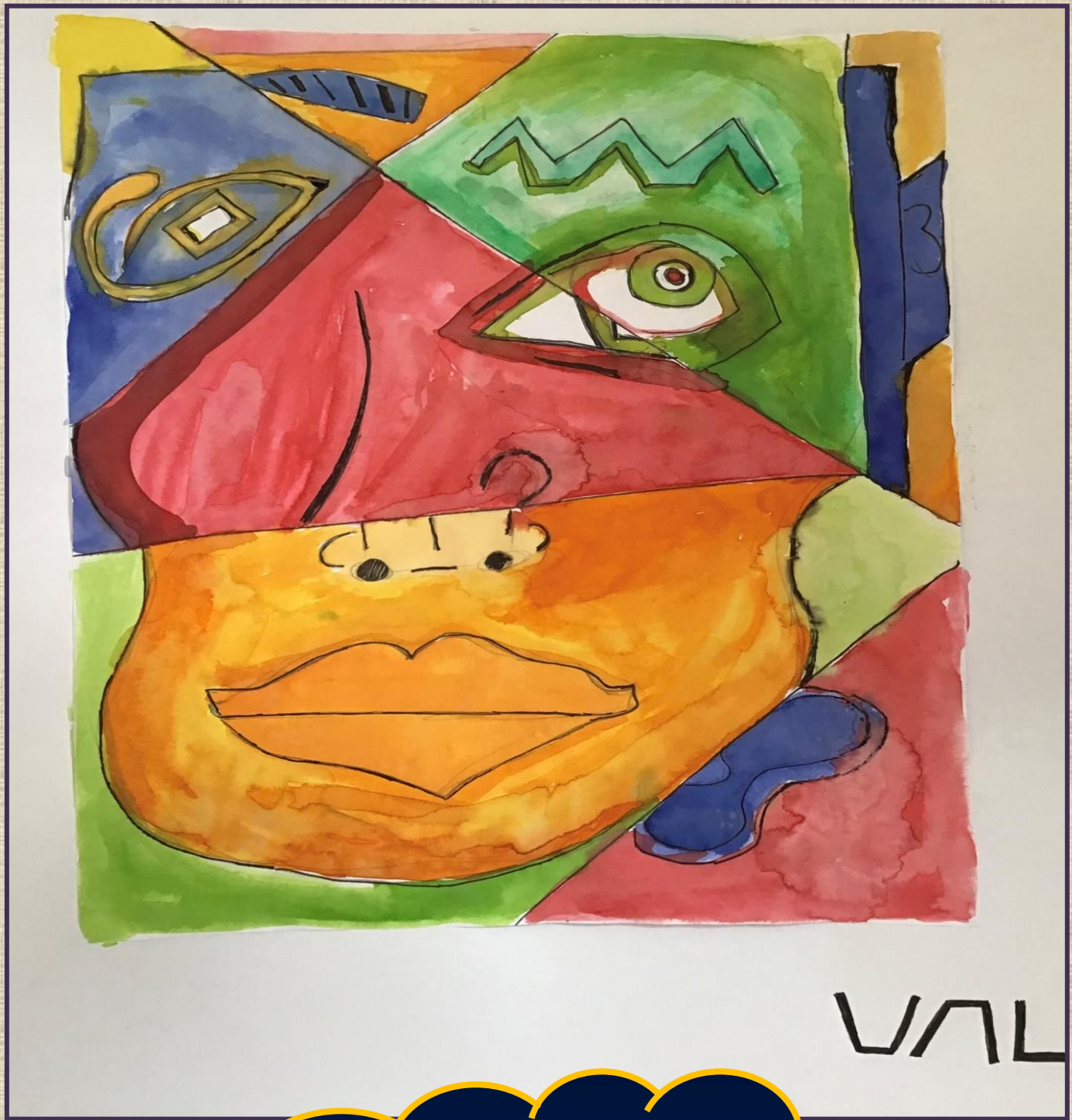

ZÁHONY TULIPÁNŮ

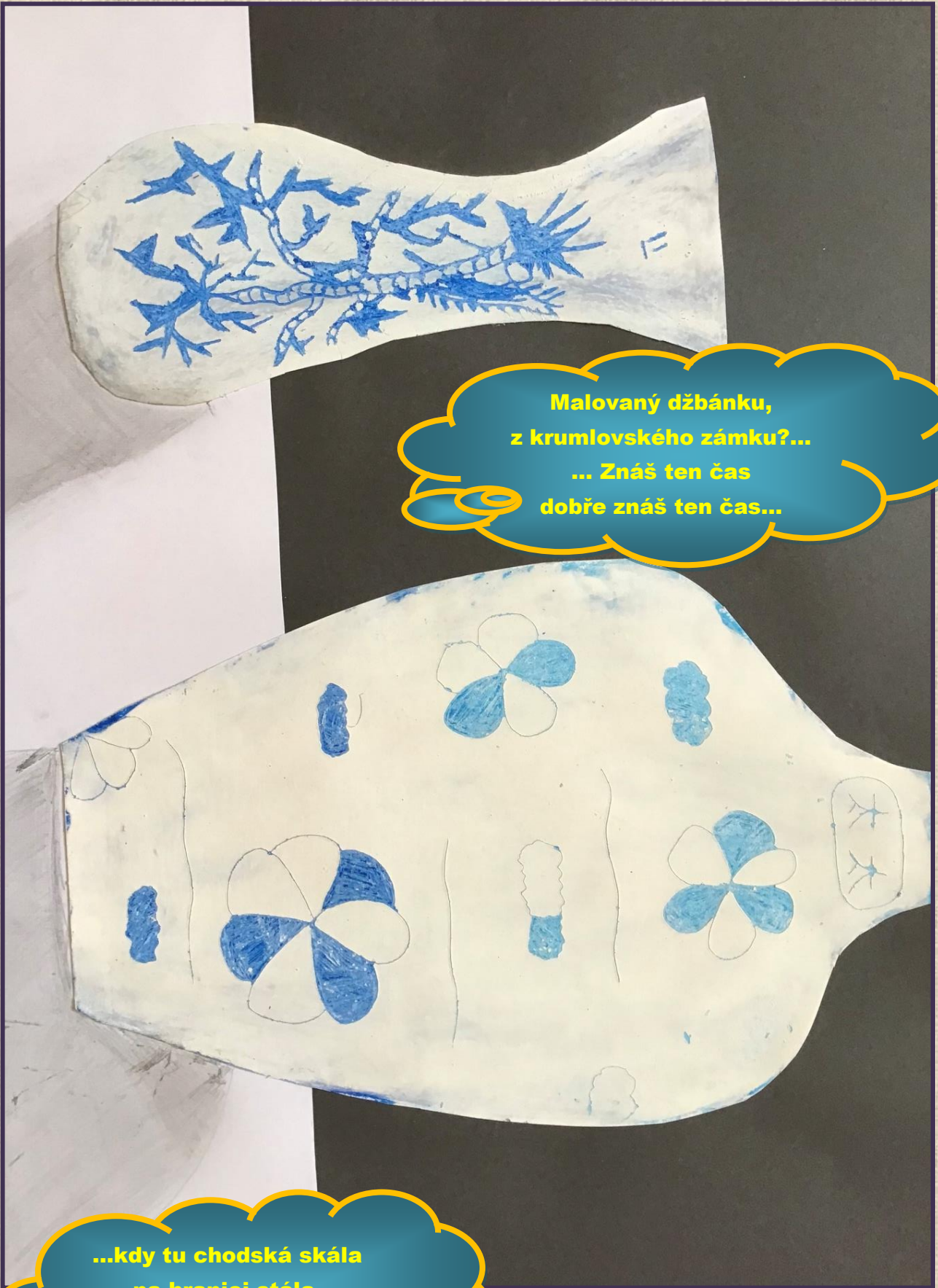
LUCIE MIKOVÁ + ELA STANOVSKÁ

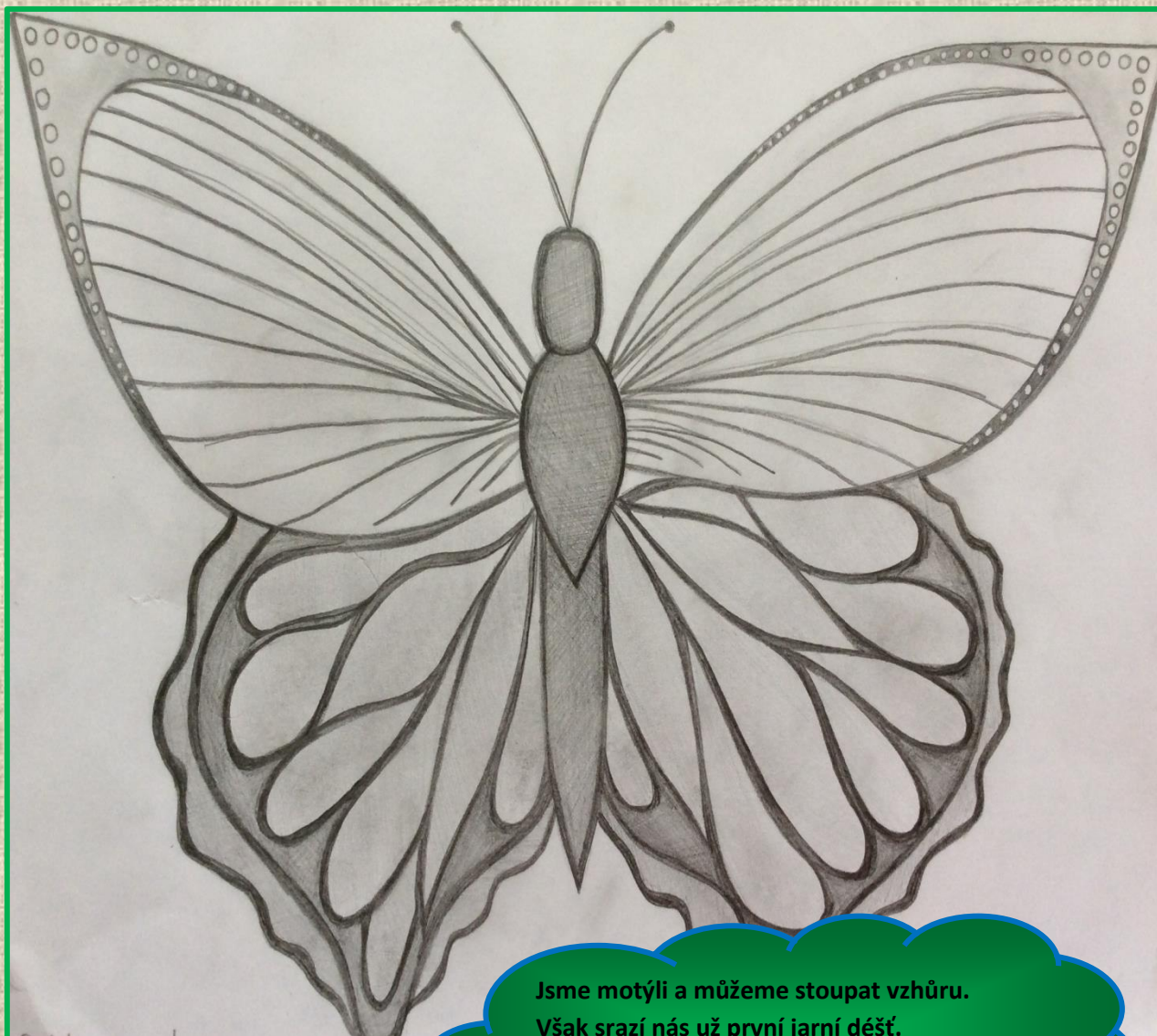
MŮJ PES
IZABELA
LIETAVCOVÁ

Malovaný džbánu,
z krumlovského zámku?...
... Znáš ten čas
dobře znáš ten čas...

...kdy tu chodská skála
na hranici stála,
znáš ten čas,
dobře znáš ten čas.

Jsme motýli a můžeme stoupat vzhůru.
Však srazí nás už první jarní déšť.
Někdo se proto změní v noční můru,
někdo se oklepe a řekne jenom: Nechtí!

Skáče žabka do oblak,
umíš skočit také tak?
Usmívá se zlehýnka,
má zelená stehýnka.

Výtvarný pozdrav
žáků 8. C

**PORTRÉT OD
PICASSA**

VANESKA BÍROVÁ